

skabets Ønske, at Bestyrelsen af Forsikringen fremdeles maatte blive hos Justitsministeriet, og at Institutets Forening med Regjeringen i det Hele taget maatte bibeholdes". — Som Deres Excellence behageligen vil erindre, udtalte Repræsentantskabet sig aldeles paa samme Maade ligeoverfor den nuværende Justitsminister i Mødet den 27de s. M.

Medens Repræsentantskabet saaledes ikke kan ønske, at Forsikringen berøves den store Sikkerhed, som Interessenterne finde deri, at Forsikringen, som en Slags Statsinstitut, har Justitsministeren som øverste Leder af dennes Bestyrelse, — maa Repræsentantskabet anse det i Forsikringens Interesse, om Repræsentantskabet i Forening med Justitsministeren og, i fornødent Fald, paa Kongens Approbation erholdt Bemyndigelse til at tage Bestemmelse om, hvad der vedkommer Forsikringens indre Anliggender. Som Forbillede paa, hvad Repræsentantskabet i den nævnte Retning anseer det for gavnligt at opnaae, tillader man sig at henvise til det Udkast til Lov, som i Maret 1859 af den daværende Justitsminister var forelagt Repræsentantskabet til Betænkning, og som blev behandlet i Møderne den 31te Mai og 1ste Juni s. A.

At gaae end yderligere og aldeles udsondre den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger fra Justitsministerens Bestyrelse finder Repræsentantskabet ikke vil være gavnligt for Landets Credit- og Prioritetsforhold i det Hele. I et lille Land som Danmark frembyder et Institut, der kan reparere sine Brandskader paa Værdier til Beløb af over 350 Millioner Rigsdaler, og som eier et Reservecfond af over 700,000 Rd., en overordentlig Støtte for Creditforholdene, og denne faaer endnu større Betydning, naar Interessenter og Panthavere ved Justitsministerens Overbestyrelse have den fuldeste Garanti for, at Forsikringen ikke alene kan, men ogsaa i ethvert givet Tilfælde vil opfylde, hvad der med Rette kan kræves af samme.

Repræsentantskabet erkjender, at den egentlige Varetagelse af Landets Creditforhold ligger hos høiere Autoriteter, ligesom ogsaa at høiere Hensyn kunne gjøre sig gjældende hos Statens lovgivende Magt.

Derfor saadanne høiere Hensyn, angaaende hvilke Repræsentantskabet vilde overstride sin Competence ved at ytre nogen Mening, imidlertid skulde gjøre det nødvendigt, at Bestyrelsen for den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger udsøndres fra Justitsministeriet, da er den lovgivende Magt selvfølgeligen berettiget til at forordne saadant, og hvis dette skulde skee, da vil Repræsentantskabet af yderste Evne drage Omsorg for, at Forsikringens Bestyrelse bliver saa god og paalidelig som mulig.

At der ved det til Betænkning oversendte Lovforslag er forbeholdt Justitsministeren Tilsyn med Forsikringen, finder Repræsentantskabet ikke alene i sin Orden, men ogsaa aldeles nødvendigt, naar det dreier sig om et Institut, der repræsenterer saa store Værdier.

Med disse Bemærkninger tillader Repræsentantskabet sig at tilbagesende hoslagte Udkast, ved hvis enkelte Bestemmelser Repræsentantskabet ikke har troet at burde foreslaae Ændringer, da man maa erkjende, at Lovudkastet, taget som Heelhed, vil kunne danne et passende Grundlag for den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger, — dersom den lovgivende Magt maatte forordne, at sammes Bestyrelse skal udsøndres fra Justitsministeriet.

Grüner.

P. Neergaard.

Til

Justitsministeren.

Lovforslag. Ordentl. Samling 1869—70.